

Добруджански Гласъ

GLASUL DOBROGEAN

АБОНАМЕНТЪ:
За 1 година 300 лей
За 6 месеца 160 лей
Adres: „Glasul Dobrogean“ str. „Pr.
Elisabeta“ No. 4 — Bazargic
Telefon: No. 138

Organ al Minorității Bulgare
din Romania
ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО
ОТЪ РУМЪНИЯ

То е тъй лесно!...

Когато посещаваме на-
штите села и ни посре-
щат коравите и тѣлес-
но, и духовно добруджан-
ски селяни, първото, кое-
то чуваме е въпросътъ,
съпроводенъ съ дълбока
въздишка: „Кога ще пре-
станатъ ученитъ въ градо-
ветъ да се каратъ поме-
жду си?“

Често този болезненъ
въпросъ е маждо и все-
обхватно разискванъ:
Време ли е сега за кав-
ти помежду ни? Какво
има да дѣлятъ просвѣте-
нитъ българи, защо не за-
работятъ за дружно
на общото ни дѣло? Има
ли отъ него нѣщо по-
важно и по скъпо, та от-
дѣлятъ толкова време и
убавятъ толкова свидни у-
силия за взаимни борби
и разприви?... Ехъ, ще ни
накаратъ тия хора единъ
денъ да тръгнемъ въ по-
ходъ къмъ града, отъ
който вмѣсто напѣтствие
поука и по свѣтли надеж-
ди — само отрова за ду-
шитъ ни се разпръсква!..
И въ затъмненитъ по-
леди се разлива една
разяваща тжга.

Предъ тия заслужено
строги отсѣди трѣбва да
наведемъ виновно глава.
Горнитъ въпроси сж об-
виненията, които съвре-
менността отправя съ
болка, а бждещето ще
жигоса съ най-неумоли-
мото проклятие.

Насъ нищо не може да
ни дѣли! Целта е еднак-
ва и срѣдствата трѣбва
да бждатъ едни! Оста-
ватъ да се намѣрятъ пж-
тищата за едно задушев-
но разбирателство, а тѣ
сж предъ насъ достатъч-
но е да разберемъ, колко
дребнави сж причинитъ,
които инжектиратъ враж-
дата помежду ни, за да
преминемъ надъ тѣхъ и
си подадемъ братски рж-
ка.

Ако има чужди намъ
елементи да насѣкватъ
или чрезъ интриги да по-
държатъ постоянна атмо-
сфера на взаимни бор-
би, трѣбва да ги открито
посочимъ и единодушно
презремъ.

Братя отъ всички кра-
ища на Кралството, колко
е лесно да се разберемъ
и обединимъ!

Дължимъ да оп- ровергаемъ

В-къ „Лаксониъ националь“,
излизашъ въ Женевъ, съобщава
въ последния си брой, че „бъл-
гарското малцинство отъ Румъ-
ния е изпратило едно оплакване
до ОН подробно мотивирано,
поради редица несправедливо-
сти, които сж извършени надъ
школното му дѣло и срещу за-
кони, чрезъ които очевидно му
се отнематъ безспорни граждан-
ски права“.

Дължимъ да заявимъ, че по-
добно оплакване българското
малцинство отъ Кралството не
е отправяло въ последно време
до секретариата на Обществото
на народитъ. Найстина, напоследъкъ
унгарнитъ, нѣмцитъ и
руситъ отъ Румъния отправиха
общо 11 оплаквания до ОН по
най-различни поводи, съ които
както комитета на Тримата, та-
ка и съвета на Лигата се зани-
маха, обаче, между тѣхъ не е
и нѣкакво наше оплакване.

Тукъ трѣбва да подчертаемъ
още веднѣжъ нашето станови-
ще: ние смѣтаме, че нашитъ
права можемъ да ги извоюва-
ме на мѣстна почва, т.е. чрезъ
непосрѣдствени постѣпки предъ
отговорнитъ фактори въ стра-
ната, изтъквайки безспорната
справедливостъ на исканията ни
и очевидната основателностъ на
недоволствата ни.

Скакалицитъ всичко унищожаватъ въ Египетъ

Отъ Александрия съобща-
ватъ, че до сега непознати
много скаканици, идяци на об-
лази отъ къмъ пустинята, у-
нищожавали всичко по пътя
си. Взетитъ мѣрки се оказали
безполезни. За унищожението
имъ министерството е пратило
много аероплани.

на общи духъ, внесень въ
това школко заведение.

Обяснима е изненадата, кои-
то ме пѣлъ разтѣренъ, когато
съ сменливостъ и следъ толь-
ко колебание нѣколко учени-
ци ми повѣриха свидень свой
проектъ: да дадатъ вещест-
венъ изразъ на едно всенарод-
но чувство, развихрило и тѣх-
нитъ сърди, по случай едно
шастливо събитие.

Децъ, децъ, вне каратъ очи-
тъ ни немошно да спазватъ...

Л. П. Свѣ

Малко безгрижие!

Не е вѣрно, че бедногитъ не се шегуватъ. Оркестри, пи-
расте и че гражданитъ иматъ гуларн, радио, тѣпани и зур-
чари. Не вѣрвайте, когато мно-
зина се оплакватъ, че не мо-
гатъ да свържатъ двата края!
За да се увѣрите, достатъчно
е единъ недѣленъ деръ надве-
черъ да заобиколите локалитъ.

Ама ще речете, че наро-
дътъ е ударилъ на „удри го“.
Тѣй да е, но дали разбиратъ
отъ този езикъ тия, които ни
сж препоръчили и хората нитъ,
облагатъ съ данлитъ?

СЪ КОГО СМЕ НИЕ ?

Резултата отъ последнитъ
избори въ двата окръга на
Четиригълника огорчи
твърде много ржководнитъ
кржгове на Националь-цѣ-
рѣнистката партия, както въ
мѣстността, така и отъ
центра.

Отъ много уста слушаеме
недоволства по адресъ на
българското население, а
столичниятъ ежедневникъ
„Тимпулъ“, чийто дирек-
торъ е бившия шефъ на
Националь-цѣрѣнистката ор-
ганизация отъ Калиакрен-
ски окръгъ г. Гр. Гафенку
— пише въ рубриката си
„Прегледъ на политичес-
кия животъ“: „Окржжитъ
и общински избори въ Но-
ва Добруджа показаха, че
тамошното българско насе-
ление се е ориентирало
къмъ партии, които нѣматъ
демократическа традиция“.

Това заключение е свър-
шено неоснователно. Пове-
дението на гражданитъ-бъл-
гари въ тия избори се дъл-
жи на оноза недоволство
и разочарование, което о-
ставиха въ душитъ имъ по-
следнитъ две управления на
националь-цѣрѣнистката
партия.

Нѣщо повече дори, точ-
но чувствителността къмъ
демократичнитъ режими
предопредели оназ резер-
ва, която избирателитъ бъл-
гари проявиха напоследъкъ
къмъ партията, въ
чиито демократичностъ вѣр-
вахъ съ едно вдѣхновено у-
влечение, чиито дѣве управ-
ления, обаче, бѣха едно
внушително опровержение,
както по отношение на де-
мократичния принципъ, та-
ка и по отношение обеща-
ния и ангажаменти, поети
предъ българското населе-
ние съ толкова помпозностъ
и горещина на време-

то. Румънскитъ граждани
отъ български произходъ
въ Южна Добруджа носятъ
едно солидно съзнание; тѣ
сж доказано повишенъ по-
литически мораль. Факта,
че взеха такова дейно у-
частие въ политическия жи-
вотъ и вѣрвайки въ искре-
ността на цѣрѣнистката
партия й засвидетелствува-
ха такава безрезервна под-
крепа, е най-неопрровержи-
мото доказателство на то-
ва. Но колкото е преданъ
българина къмъ дадени
принципи и положения, тол-
кова умѣе да отижди за
измамата и злоупотрѣбата
съ неговото довѣрие.

За жалостъ, трѣбва да
признаемъ, че националь-
цѣрѣнистката партия поне
съ дветъ си досегашни уп-
равления, далечъ не оп-
равда упованията, вложени
въ нея съ толкова чистъ и-
деализъмъ и надежди.

Тия заключения се отна-
сятъ до режима, който на-
цѣрѣнисткото управление
въведе въ Южна Добруд-
жа.

Въ другитъ области, за-
селени съ българи, партия-
та, действително, оправда
демократичния си харак-
теръ. Ето защо и тамошно-
то българско население й
засвидетелствува и сега
своего безрезервно довѣ-
рие. Въ доказателство ще
приведемъ резултатитъ отъ
изборитъ, произведени на
18 и 20 юний т. г. въ след-
нитъ български села отъ
Тудчански окръгъ: Зебиля:
либерали 50 гласа, нац. цѣ-
ранисти 155; Черна: либе-
рали — 81, нац. цѣранисти
412; Мейданкьой: либер. — 24,
нац. цѣранисти — 221; Кър-
жилари: либ. 56, нац. цѣр.
(Следва на 3-та стр.)

Трогателна изложба

Въ една отъ класнитъ стан-
ции Частната българска прогим-
назия отъ Балчикъ е уредена
малколепна изложба отъ рж-
нитъ работи на питомцитъ при-
жата.

Съ вкусъ и очевиденъ усетъ
къмъ хубавото сж наредени
маситъ, стенитъ и върху
специални поддржки най-раз-
лични предмети, сгруппирани
по видъ. Ако общия погледъ,
върху тази прелест-
на изложба, остава едно доб-
ро впечатление, подробното и
взглеждане извиква нево-
нъ възторгъ и очудване.

Ето чудно хубави рокли,
узки и ризи, извѣзани съ
родни шивии и бродерии;
привки за маси, кърпички и
посипани съ обаянитъ шар-
на българското домашно
куство, работа на ученички-
отъ втори и трети, па до
и отъ първи класъ на про-
гимназията. Когато видѣхъ
и ученички, деца още, стори

ми се за невяротно, че гиз-
давитъ орнаментиронки въ
безукорно спазень народенъ
стиль, могатъ да бждатъ тѣх-
но дѣло. По действително-
та бѣше предъ мене и гою-
рѣше съ внушителна убеди-
телностъ за творческата спо-
собностъ на добруджанскитъ
деца.

Възхищението ми нѣмаше
предѣлъ, когато се изправихъ
предъ масата, по която бѣха
наредени разарскитъ работи
на ученицитъ. Дѣскитъ жи-
вѣнаха: по фигуритъ, изрѣза-
ни съ похватността на голѣ-
митъ майстори, бѣха предзе-
ни битови и исторически сче-
пки: хоро, коситба, при чеш-
мата, оранъ, черешевото топ-
че, слязането на Ботената че-
та при Козлудуй и пр.

Тукъ трѣбва да подчертая,
че този необикновенъ успѣхъ
се дължи на преподавателката
по ржчна работа, г. Ковачева,
млада, вдѣхновена ратница и

БЪЛГАРСКИТЪ НАРОДНИ ПЪСНИ

отъ селата около Букурещъ

Отъ нашата редакция въ Букурещъ

Като отколенъ пристрастенъ търситель и събирачъ на български народни пѣсни, бѣхъ приятно изненаданъ отъ народнитѣ пѣсни отъ българското население изъ букурещкитѣ села.

Пѣснитѣ сж извънредно стари — католицѣ българи тукъ има заселени отъ 300 години, значи пѣснитѣ сж принесени отъ България преди 1638 г. По тоя начинъ напълно установяваме една старинност отъ 300 години. Но безспорно, епохата на съставяне на самата пѣсенъ е по-стара отъ 300 години, което означава, че сж най-малко отъ втората половина на XVI вѣкъ.

Мѣстото на съставяне на пѣснитѣ е Търновски и Плевненски окръзи. Отъ тамъ сж избѣгали селянитѣ днесъ населяващи село Попещи-Лаурдени, отъ гдето сж записани пѣснитѣ, които по-долу ще отбележа. Езикъ е ново-български, отъ източното наречие, развитъ на особито на мѣстна почва. Никакви примѣси отъ сръбно-български говоръ, освенъ нѣкои старинни думи, измѣстени днесъ въ говоримия езикъ.

Отъ пѣсни, които съмъ записалъ, сравнени съ народни пѣсни изъ България, вадя заключение, че първитѣ сж отъ високо художествена стойност; следователно — въ фолклора запазенъ сръдно-българското население около Букурещъ имаше скъпано едно ценно поетично богатство, което е останало непознато до днесъ, само благодарение на пословичната ни нехайност и липса на будно родолюбиво чувство.

Но изучаването и систематичното събиране на български народни пѣсни, които сж извънредно многобройни изъ между българитѣ около Букурещъ, не е лека работа. Трѣбва вещина, постоянство и упорство.

Сега нека оставимъ тия бегли общи помисли и прѣко да заговоримъ за интересувания ни въпросъ.

На 23 май т. г. направихъ единъ малъкъ туристически излетъ съ двама приятели до село Попещи-Лаурдени, на 5 клм. отъ Букурещъ по шосето за Олтеница на Дунава.

Бѣше недѣленъ день следъ обѣдъ, въ момента когато отъ всички краища на селото [3500 напълно запазени българи-католици населяватъ това село] приотигаха моми и момци на събрисето въ сръдната на селото, за хоро. Въ хубави български носии, здрави, червендалести, накичени съ жълтици моми се заловиха на крѣшно българско хоро.

Пѣха съ проточения, но игривъ български напѣвъ. Играха чорбаджийска, пайдушка, ржченици. Първомъ играятъ момитѣ, после момцитѣ. Но къмъ края се смѣсватъ. Всички говорятъ на български, отъ никого не се свенуватъ. Мила и интересна картина. Сякашъ бѣхме въ нѣкое търновско село, а въ сжщностъ, само нѣколко минути съ автомобилъ отъ Букурещъ, който е предъ очитѣ ни. Не бѣхме трѣгнали пѣсни да събираме, но понеже при насъ седна една доста възрастна жена и ни заговори, че младитѣ нищо не знаели, тя знаела около 200 български народни пѣсни, то имахъ възможността да си запиша нѣколко пѣсни. Пѣвицата се казва Ана Ангелова Франчиска, на 55 години, знае ги отъ 45 години, заучени отъ 74 год. тогава Мария Рафавилова Августинъ. По свадби и сѣденки ги е учила.

Нека дадемъ нѣколко откъслека:

Есенъ ми доде, слана ми падна,
Че ми ослани гора зелена,
И цвѣте у градица, и бѣлъ ми трандафилъ.
Ой леле Янкеле, мари, хубава Янке,
И тоя баща, мари, се изъ селото ходи,
Се изъ селото ходи и за тебе пита;
Ой леле Янкеле, мари, хубава Янке,
И твоята майка, мари, изъ гората ходи,
Се изъ гората ходи, тебе да плачи.
Развявай байракъ, мари, и Валяшъ войвода,
Ой леле Янкеле, мари, хубава Янке,
И твоята сестра, мари, все разплетена ходи,
Се разплетена ходи, тебе да жали.
Развявай байракъ, мари, и Валяшъ войвода,
Ой леле Янкеле, мари, хубава Янке,
И твоята брате се по могили седятъ,
Се по могили седятъ, за тебе гледатъ,
Развявай байракъ и Валяшъ войвода.

Възторга на букурещкитѣ

българи, по случай раждането на Князь Симеон
престолонаследникъ на българитѣ
Молебенъ и приемъ въ Българската Царска Легация

На 17 юний т. г. въ Българската легационна църква се отслужи молебенъ, по случай раждането на престолонаследника на българитѣ. При масово стечение на букурещкитѣ българи, при присѣствие то на българския пълномощенъ м-ръ г-нь Сава Кировъ и цѣлия персоналъ на легацията, на представителя на палата, на унгарския, данския и др. пълномощни министри, при особено настроение, се започна черковната служба отъ свещеника Григоръ Александровъ, който отъ начало произнесе послучайно слово.

Той подчерта, че „отъ днесъ България започва своята нова епоха, защото

предъ дверитѣ на сутрешенъ исторически денъ има залогътъ за несъмнено величие — рия Симеонъ Велики“.

Следъ обичайнитѣ пожелания, българската легация отъ Букурещъ се прави на приема денъ въ Българската Легация, гдето хорътъ на Борисъ Христовъ успѣшно изпълни редица български народни пѣсни.

Тѣй рѣдки сж били последкъмъ обнадеждени радости на българския родъ, та раждането на българския престолонаследникъ даде поводъ за ренъ, родолюбивъ възторгъ.

Нека Богъ закрила меонъ, престолонаследникъ на българския народъ!

Хороводно

Касино Пено роднино
Макаръ да ми си роднина
Стори ми мѣсто да седна
При тоя лево колено
При тоя хурма писана.
Фубава мома родъ нѣма
Дългъ пѣтъ край нѣма
Висока гора върфъ нѣма
Честа тѣрница пѣтъ нѣма
Дълбока вода блутнива.

Записахъ и нѣкои коледарски пѣсни и тжачки — пѣсни за оплакване, които се оказаха най-старинни.

Времето бѣше напреднало и трѣбваше да се завърнемъ.

Веселата и сърдечна Ана Ангелова обеща при втори случай да ни каже всички български народни песни,

които добре помни.

ХР. П. КАПИТАНОВ

ПРОДАВА СЕ

английска маса за пари и Milners, съ два ключа.

Справка Редакцията на ул. „Генералъ Кулчеръ“ 48—

Една девойка разказва...

III.

[Продължение отъ брой 276]

25 май 1936 г.

Вчерашниятъ недѣленъ день не знамъ какъ да опиша.

Сутринтъ мама отиде на черква, защото имаше вече и нова шапка и нови обувки. Азъ я излъгахъ, че ме боли главата, за да не я придружа и седнахъ да отговоря на Коля за причинитѣ, които ме заставили да му напиша „жестокото и безсърдечно писмо“. Отговорихъ му съ два реда: нашитѣ пѣтища сж раздѣлени, поне за сега. Прошавай.

Привечеръ — една изненада. Седѣхме въ градинката,

предъ самата кѣсна врата. Сестричката ми прелистваше учебника си, а мама се оплакваше, че лѣвата и обувка просто я убивала, когато нѣкой силно похлопа на външната врата. Докато азъ и сестричето ми се поглеждахме коя да стане, мама отиде и отвори. И какво да видя! Студентътъ по медицина, — стариятъ мой познайникъ отъ училищната скамейка. Той учтиво се поклони и целуна ржката на мама и трѣгна къмъ насъ.

— Ето ме — поклонилъ се той предъ менъ — изпълнявамъ дадената си дума и се

представямъ точно на време...

Мама ме изгледа изъ подъ вежди, но се усмихна много любезно, когато той й поднесе столъ и започна:

— Да, госпожо, дори на умъ не ми идваше, че единъ день ще срещна моитѣ приятелки и приятелки отъ ученичество. Какъ свѣта се измѣня и животътъ ни носи все нови и нови изненади. Дъщеря ви станала прелестна девойка и сега вие имате отлична другарка. Колко е хубаво, красиво и мило човѣкъ да гледа млада майка да се разхожда подъ ржка съ своята дъщеря! Ето, вие имате вече осъщественъ идеала на една истинска майка...

Намръщеното лице на мама просия. Сестричето ми ме бутна по лѣжката и попушна на ухото ми: бива го. Мама ми направи знакъ да почерпя го-

стенина и скоро станаме интимни. Той предложи да излѣземъ на разходка. Мама не се противи. Пожела и тя да дойде съ насъ. Разходихме се до кжсно. Азъ вървѣхъ съ сестричето ми напредъ, а мама съ него подиръ насъ. Тѣ непрекъснато се разговаряха. На два пѣти се сръшнахме съ Коля. Той се преструваше, че не ме вижда. Сжщото сторихъ и азъ. На прощаване, моятъ старъ познайникъ — за сега не искамъ да споменавамъ името му — каза на мама:

— И ти, госпожо, следъ като добре си намажите ржцетъ, по възможностъ гледай те да ги държите на горе, изправени...

Раздѣлихме се. Мама бѣше много доволна. Най-вече, че имаше рецепта за болезнитѣ на ржцетъ, които много я измъчваха. На лѣгане забеля-

захъ, че сестричето ми смѣеше. Когато я запитахъ що се смѣе, тя отговори:

— На съветитѣ на маминото студентче — бждещи карт.

И прибави:

— Добре, че на мама болятъ краката...

30 май 1936

Сжбота. Мама е на прощаване. Азъ бездействувамъ да и мисля. Въ въображението ми се мѣркатъ образитѣ. Коля и на студентския глуми се губи, другиятъ явява. И двамата се усмиватъ. Сякашъ чувствуватъ гледитѣ имъ.

Отъ Коля получихъ една бележка. Моли ме:

— „Уговори моля те, защото съмъ не ме фамилно“.

Мисля си, че трѣбва да отговоря. Имаме такива

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Ежбитъ срѣдъ

германското малцинство

и столичния печатъ

Споредъ съобщенията на столичния печатъ, между водителитъ на германското малцинство отъ Буковина, се появили остри ежби. Миналата недѣля, въ Илишешчи, сучавски окръгъ, следъ едно хубаво празненство, организирано отъ културното германско общество, членове на обществото почнаха да се каратъ и да се биятъ. Скандала взелъ небивали размѣри и билъ потушенъ благодарение енергичната мѣрка на властта. Причината за всичко това е било разногласието между водителитъ за пре-

мѣшването седалището на обществото отъ едно въ друго здание.

Столичниятъ печатъ като коментира горното, подчертава: — „Случаятъ произведе особено лошо впечатление най-вече за това, че германското малцинство отъ този край минаваше като най-лоялно, миролюбиво и спокойно. Скандалътъ отъ с. Илишешчи усложни разногласията между германското малцинство отъ Буковина, което не може да не съжалява всѣки добъръ човѣкъ“

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

Правителството се оттегля?

Столичниятъ печатъ коментирайки политическия животъ на страната пише, че вѣкои правителствени членове били заявили на своитѣ политически приятели, какво, оттеглянето на правителството щѣло да бѣде свършенъ фактъ презъ месецъ октомврий.

Износътъ на храни презъ нашитѣ пристанища

Презъ месецитъ мартъ, априлъ и май 1937 г. отъ Казарненското пристанище били изнесени: 35 вагона рапица, 46 вагона жито и 93 вагона зимница.

Отъ Балчишкото пристанище, презъ същото време били изнесени: 84 вагона зимница и 23 вагона ечимъ, както 1020 агнета.

Мемоарътъ на арменцитѣ до министръ - председателя

Въ „Курентуль“ съобщава следния интересенъ случай:

„Арменската колония е отправила до мѣръ председателя, г. Тѣтреску единъ мемоаръ, съ който се иска, щото арменцитѣ отъ Румъния да не бждатъ третирани като малцинствени елементи и като такива да не бждатъ поставени подъ режима на контрола на чужденцитѣ. Мемоарътъ е добре мотивиранъ и въ който между другото се казва, че „арменцитѣ сж дали на румънската армия видни военачалници“

Чети и разпространявай
Добруджански гласъ

Моторизиране на земедѣлието

Министерството на земедѣлието е било авторизирано да закупи 220 трактори, съ които ще се правитъ първитѣ опити за моторизиране на земедѣлието. Ще се образуватъ специални моторни команди, които ще почнатъ да работятъ въ всички окръзи.

МУСОЛИНИ въ Германия?

Меролавиниятъ печатъ обстойно коментира съобщението, публикувано въ германскитѣ вестници, какво, г. Мусолини билъ поканенъ да присъствува на голѣмия конгресъ на национал-социалиститѣ, който скоро ще се състои въ Нюрнбергъ.

Ако съобщението бѣде потвърдено официално — подчертаватъ вестницитѣ — имамъ съмнение, че международната политика ще има ясно определена насока за насенъ, за когато се очакватъ да се развиятъ голѣмитѣ сбѣтия.

Съ кого сме ние?

(Продължение отъ 1 стр.)

154; „Таскаръ Катержну“: либ. — 67; нац.-цѣр. — 142; „Кинла“: либ. — 68, нац.-цѣр. 81 и т. н. крайнитѣ реакционни партии почти не сж получили гласове.

Тия факти показватъ само едно: че гражданна-българинъ е всеотдайно преданъ на всѣка добра и благородна кауза, но той знае веднага да се ориентира, щомъ като се убеди, че неговитѣ най-хубави намерения, сж биле измамени.

Поведение на уважаващи се граждани!

Плати си
абонамента

МАЛЪКЪ ФЕЙЛЕТОНЪ

СЪВЕСТИ

Когато низката фигура на този мраченъ човѣкъ се показва на вратата, всичкитѣ посетители на бирариата го изгледаха съ ненавистъ и обрѣнаха гербонетъ си къмъ него.

— Донесе ли на мене една халба — извика той високо и придръпна единъ столъ къмъ масата, на която бѣха седнали трима млади мъже и които вече се бѣха надигнали да станатъ, когато го видѣха.

— Чакайте, бѣ брати! Какво е това нѣщо? Показа ли си нѣкъде, всички ставатъ да си вървятъ. Не ме ли е и мене майка рѣждала, не съмъ ли и азъ върху тази земи израсналъ?

Смѣхнаха се всички, стана тихо и задумно.

— Непасти е тази майка, дето те е родила. Ако бѣше жива, на кръстъ би те разпънала — обиди се единъ строгъ младъ човѣкъ.

— Ако знаеше какъвъ човѣкъ ще излѣзе отъ тебе, въ Дунава би те хвърлила — добави другъ.

— Срамнитъ рода ни — обиди се трети и отпиха отъ чашнитѣ си.

— А бѣ брети, чакайте да ви кажа...

Но нѣкой засили гласа на радиоприемника и думитѣ му не се чуваха.

... Пѣкъде, отдалѣче вълнитѣ посѣяха тъмнежа на ликуващо онянение. Чуваха се думитѣ на синкера:

— Детето и родилката се радватъ на отлично здраве. Детето има сини очи...

Присъстващитѣ станаха на кракъ, чукаха тържествено чашнитѣ, гледайки се горделиво въ очитѣ, изпиха ги до дъно и излѣзоха бърже, безъ да продуматъ.

Малкиятъ човѣкъ, който съ необикновено разтворени очи гледаше приемника, закри изведнажъ очи съ лакетъ, стана бавно, изкривилъ се и залятайки като пиянъ, трѣгна за крайбрежната улина.

Два дни търсеха трупа му, но не можаха да го наитърятъ.

Стариятъ Симеонъ

Г-ца Станка Янкова Ковачева

И

Г-нъ Йорданъ Михайловъ

ВЪНЧАНИ

27 юний 1937 г.

Кумувахъ: г-жа д-ръ Муцева и г-нъ Стефанъ Смоковъ

Безъ рѣжки

Д-ръ Д. Димитриевъ

се живѣрна въ града и приема болни въ кабинета си

38 — 1

ви прекарани часове.

За утре, недѣля, нѣмамъ никаква програма.

1 юний 1936 г.

Вчера бѣхъ у Милкини. Малко време стояхъ, но много работи се научихъ. Милка е прекрасно момиче. Има очарователни очи, стройна снага и душа на ангелъ. Съ нея си довъряваме тайнитѣ и кроимъ бждитѣ дни на живота. Често говоримъ фантастични нѣща и после се смѣемъ. Между другото тя ми повѣри, че моятъ Коля ѝ предложилъ ѝ ми показа едно писмо. Останахъ поразена не отъ измѣната на Коля, а отъ датата на писмото. Писалъ ѝ на 18 май, въ деня, кагато азъ съ него бѣхъ въ плантацията — сжщи-

ятъ денъ вечеръта, когато той снемаше за мене звездитѣ отъ небето.

Съ Милка се разбрахме. Уговорихме и тя да му изпрати една граматика.

Отъ рано бѣхъ въ кѣщи и не излѣзохъ никжде.

4 юний 1936 г.

Съ Коля окончателно скѣсахъ. Случайно го срещнахъ и му казахъ всичко. Той ме увѣряваше, че това било „инсцениция“ и искане „веществени доказателства“ Оставихъ го. Сетне Милка ми каза, че той ѝ отбѣгвалъ и не минавалъ покрай тѣхъ, въпреки, че пѣти му е отъ тамъ и заобикалялъ презъ две улици.

Вчера дойде у дома студентътъ. Каза, че на скоро

замисналъ. Азъ се зарадвахъ, но мама като че ли се затъжи. Това разбрахъ следъ като го изпратихме, когато мама каза:

— Какъвъ милъ, интелигентенъ и сериозенъ мъжъ!

— Любезенъ и внимателенъ — прибави сестричето ми, а на менъ, на страна, прошепна:

— Два пѣти мѣсеца на мама рѣжата и единасетъ пѣти се поклонили...

9 май 1936 г.

Двата празника прекарахъ отлично. Бѣхме цѣла компания и ходихме много. Сприятелихъ се отъ близо съ нѣколко младежи. Нѣкои отъ тѣхъ бѣха много по-интересни отъ бившия мой Коля и студента. Весели момчета, но

струва ми, че налитаха много и често прекаляваха съ шегитѣ си. Азъ гледахъ да бѣжа вначи отъ Милка, защото се стеснявахъ и сетне, просто, не знаехъ какъ да отговарямъ на въпроситѣ имъ отъ съмнително естество. По едно време Милка ме дръпна на страна и ми каза да вървимъ и прибави:

— На опона, дикото агрономче, ще му свѣтна една презъ устата и ще има да ме помни...

Имаше нѣщо. Милка бѣше пламнала въ червенина. Това не узная. Милка нѣщо не крие отъ мене. На връщане ми каза, че г. Х., младиятъ учителъ съ оредѣлата коса, искалъ да ѝ говори нѣщо за мене, но при удобенъ случай,

и завърши:

— Знаешъ. Въпросътъ не се касае за тебе, а за мене. Отдавна ме задържа, но му липсва куражъ.

Това забелязахъ и азъ. Презъ цѣлото време не снемаше очи отъ Милка и дебелине нинаги да бѣде при нея.

Вечеръта, когато легнахъ, дълго се въртѣхъ въ леглото. Пуснахъ да дефилиратъ въ въображението ми всички отъ компанията и внимателно се спирахъ на всѣки единъ по отдѣлно. За най-интересенъ намѣрихъ срамежливия учителъ съ орѣдѣлата коса.

[Следва]

Я. Калиниренски

Закона за конверсията се разширява и върху търговските и банкови задължения

Въ броя от 15 т. м. на Държавен в-къ е публикувана наредбата закон, съ която се простира закона за конверсията на селокитъ задължения и върху длъжниците търговци и финансови институции.

Съгласно този декрет-закон, кредиторитъ, които не сж се съгласи и не се съгласяват да уредят вземанията си при условията предвидени отъ „Закона за улеснението и възстановяването на кредита“ отъ 20 IV 1935 и на основание на чл. 50 и 52 на закона отъ 7 IV 1934, трябва да направятъ декларации въ този смисълъ предъ окр. съда на мѣстоожителството на длъжника, въ срокъ на 40 дни отъ 15 юний 1937 г.

Кредитори, които направятъ такива декларации, ще бъдатъ включени въ чл. 3 на закона отъ 7 априль 1934 съ следнитъ измѣнения:

Отклонявайки се отъ чл. 13 на закона отъ 7 IV 1934, отсрочката на плащанията е 15 години отъ датата на декрета [15 VI 1937].

Лихвата 1 на сто отъ 7 априль 1934 г. до 15 VI 1937 не може да се събира по сждебенъ редъ, освенъ следъ изтичането на законната отсрочка отъ 15 години безъ да се капитализира до тази дата.

Сумитъ, които се събиратъ било отъ лихви, било отъ капиталъ, съгласно предвиденията на този членъ, се облагатъ съ единъ данъкъ отъ 50 на сто, който ще се внася въ Народната Банка въ „Fondul Național de Aviație“, като се прилагатъ и санкциитъ пред-

видени отъ закона за прѣнитъ данъци.

Кредиторитъ, които се споразумѣятъ съ своитъ длъжници въ срокъ отъ 2 години, отъ 15 VI 1937 г. и то съ едно намаление на вземанията си отъ 50 на сто, се освобождаватъ отъ задължението да внасятъ суми за фонда на авиацията.

За кредитори опоненти [несъгласили се за прѣко споразумение съ длъжника] съгласно алинея 1. отъ чл. 43 се смѣтатъ само ония кредитори, които сж поискали анулирането на споразумението съгласно чл. 25 отъ закона за наредбата за улеснението и възстановяването на кредита отъ 20 априль 1932 г.

Кредитори, които не направятъ декларация въ предвидения отъ този законъ срокъ (25 юлий 1937 г.) се смѣтатъ за съгласили се съ предложенята направени (приети или неприети) отъ тѣхнитъ длъжници, съгласно членове 50 и 52 на закона отъ 7 априль 1937 г. и допълненъ отъ закона отъ 20 априль 1935 г.

Ако споразуменията сключени отъ банцитъ на основание чл. 52 ал. 1 на зак. отъ 7 IV 1934 се атакуватъ съгласно чл. 25 на зак. отъ 20 IV 1935 г. поради липса на законно болшинство, сждебнитъ инстанции ще държатъ смѣтка при образуването на болшинството и за съгласилитъ се кредитори следъ приключването на протокола предвиденъ отъ чл. 25 на зак. отъ 20 IV 1935 и до датата, на която се даде окончателно решение за анулиране.

„ВЪСТЪ“

— Съобщаватъ ни отъ Силистра, че предприетитъ отъ сждебнитъ и жандармерийски органи щателни разследвания по разбойнишкото нападение въ с. Сунгулари сж довели до изненадващи резултати.

Известно е, че този грабежъ бѣше възвестенъ шумно отъ столичния печатъ, като „дѣло на комитаджитъ“, покровителствуван отъ мѣстното българско население.

Селото Сунгулари бѣше прекръстено на името на убития отъ разбойницитъ жандармъ Игня Георге.

Собственикъ отг. редакторъ Я. х. Яневъ

— Следствието по кървото стѣлкновение на сбора отъ с. Сараджа, Калиакренски окръгъ е приключено. То е доказало, че колониста Паику е предизвикалъ скандала, заливайки една българка съ бира. Биле тежко ранени жителитъ: Василь Герджиковъ, Енчо Димитровъ, Атанасъ Матеевъ и др., чийто глави сж биле блъскани съ камъни, стѣкла и пр.

— Редакцията на в-къ „Добруджански гласъ“ е-жедневно се отрупва съ

най-различни ржкописи и отъ най-различни срѣди и възрасти.

За голѣмо съжаление, болшинството отъ тия работи сж отъ характеръ, който иде да илюстрира такъвъ художественъ усетъ у случайнитъ ни кореспонденти, какъвто може да се формира само при обстоятелства, лишаващи и най-одарованитъ индивиди отъ всѣка възможностъ за правилно и резултатно саморазвитие.

— На 23 т. м. се разгледа въ Букурещъ предъ Постоянния съветъ къмъ Министерството на просвѣтата дѣлото, заведено срещу учебнитъ ни заведения отъ Силистра.

Благодарение енергичното застъпничество и обстойна аргументировка на г-да Ив. Ангеловъ, народенъ представител и председател на Българското Културно Общество и Христо Андреевъ, директоръ на Основното училище, всички обвинения (28) формулирани отъ разнитъ инспектори, сж биле отхвърлени.

Съвета е намѣрилъ, че основното ни училище е функционирало при най-нормални условия, а за гимназиитъ е препоръчалъ да се снабдятъ съ нужнитъ авторизации.

— На 27 т. м. въ дома на народния представител отъ Силистра, г. Ив. Ангеловъ, е билъ отпразднуванъ годежа на г-ца д-ръ Еленка Вл. Марчева съ г. д-ръ Ив. Газурковъ.

Нашитъ сърдечни честитки!

— Г-нь д-ръ Божидаръ Янакевъ съобщава, че слуховетъ пуснати по неговъ адресъ, какво, наскоро щѣлъ да отсъствува отъ града за дълго време, не отговарятъ на истината.

— Понеже фискалнитъ органи съставятъ много глоби по оборотния капиталъ (cifra de afaceri),

министерството на финансиитъ е наредило до всички финансови уп-

Чети в-къ
„Добруджански
гласъ“

равления въ страната, че разликата, произлизаща отъ техническитъ изчисления не може да послужи като мотивъ за глобяване. Финансовитъ контрльори ще иматъ предъ видъ само установени факти: фактури, регистри и пр. това за да не се завеждатъ безполезни дѣла.

— Отъ днесъ въ цѣлия окръгъ започна жътвата.

— Днесъ, 29 юний, св. Петъръ и Павелъ, държавнитъ учреждения и сждилицата не работятъ.

— Редакционна поща: — И. Г. (Карталентъ) се умолява да намине въ редакцията.

— Отъ известно време градскитъ чешми не течатъ. Продоволствуването на града съ вода отъ Каракуртската чешма, чрезъ саки, не задоволява голѣма частъ отъ гражданитъ. Липсата на вода отъ дѣнь на дѣнь все повече се чувствувва. Гражданитъ се оплакватъ. Г. е. общинаритъ трябва да наредятъ да не се спира водата на чешмитъ.

— Интересуващитъ се за

кърмачка, българка, здрава да се отнесатъ до Коста Арабовъ.

Продава се вършачка

(батоза) въ много добро състояние, система Флейтеръ, 12 конски сили. Съ новъ ремѣкъ (каишъ) 32 м. дългъ.

Споразумение

Георге Ташка

ул. „И. Г. Дука“ № 27

Въ депозита на Циферманъ 24—4

На 24 юни т. г. отъ мѣрцата на с. Джафери Ючорманъ, общ. Расовичени, се изгубило едногодишно конче, съ следнитъ белези: на косъмъ черено, на челото и лѣвия кракъ бѣло.

Който знае гдѣ се намира или го придаде на стопанина ГАВРАИЛЪ Т. ГАВРАИЛОВЪ отъ горното село, ще получи добро възнаграждение.

50 — 3

Аптека „СКОПЕЦЪ“

—РУСИ МАРИНОВЪ

се премѣсти въ собственото си здание, сжицата улица — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

Г-ца Д-ръ Еленка Вл. Марчева

и
Г-нь Д-ръ Ив. Газурковъ

— сгодени —

27 юний 1937 год.

Силистра

Д-ръ Божидаръ Янакевъ

Съобщава на почитаемата си клиентела, че следъ продължително отсъствие отъ града, се завърна и приема болни всѣки дѣнь.

Кабинетътъ е снабденъ съ рентгенъ, ултра-виолетъ, пантостакъ и апаратъ за ултра-кжси вълни.

47 — 2

Ул. „Реджеле Кароль“ (срещу кино „Модернъ“)

МИЛЮ Д. НАЧЕВЪ

УЛ. „И. Г. ДУКА“ 28

най-добре асортиранъ съ всички видове ржчни армоники acordeoni,

устни музички отъ най-прочутитъ ИТАЛИЯНСКИ И ГЕРМАНСКИ ФАБРИКИ

ЦЕНИ НАИ-КОНКУРЕНТНИ

Преди да купите горнитъ артиколи посетете магазина ми за увѣрение

Приематъ се и поправки

41 —